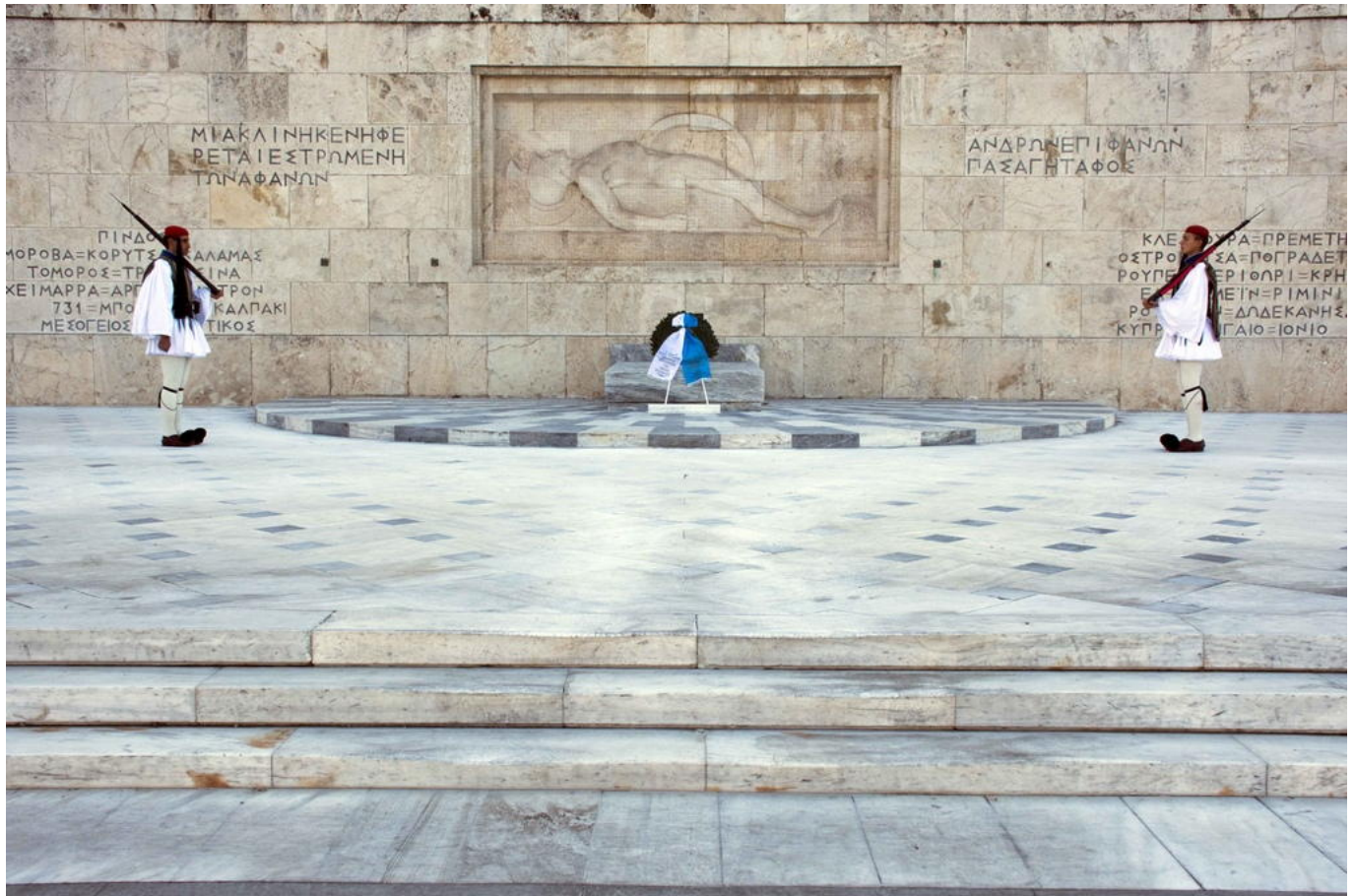

Αναδεικνύεται το ταφικό μνημείο του Ελληνικού Έθνους

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, με την ευκαιρία του εορτασμού των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση, ανέλαβε να καθαρίσει και να αναδείξει το μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη στο Σύνταγμα.

Η Διεύθυνση Συντήρησης Αρχαίων και Νεωτέρων Μνημείων εκτελεί τις εργασίες καθαρισμού στον αναλημματικό τοίχο του μνημείου, καθώς και στα βαθμιδωτά τοιχία που κοσμούνται με μεταλλικές ασπίδες. Οι εργασίες αφορούν στην απομάκρυνση βιολογικών επικαθήσεων και ατμοσφαιρικών ρύπων ενώ εκτελούνται από μόνιμο προσωπικό (κλιμάκιο 6 συντηρητών) . Ξεκίνησαν με την αρωγή της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Βουλής στις 16 Μαρτίου και αναμένεται να ολοκληρωθούν στις 22 Μαρτίου.

Ο καθαρισμός του μνημείου εντάσσεται στην συνολική αποκατάσταση και ανάδειξη του ιστορικού μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, έργο το οποίο βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη από τις Υπηρεσίες του ΥΠΠΟΑ.

Η διαμόρφωση του μνημείου του **Άγνωστου Στρατιώτη**, ενός ταφικού μνημείου αφιερωμένου στους αγώνες του ελληνικού έθνους, αποτελεί τη σημαντικότερη επέμβαση που δέχεται ο περιβάλλων χώρος του κτίσματος των Παλαιών Ανακτόρων την περίοδο ακριβώς που αποφασίζεται να στεγάσει **τη Βουλή των Ελλήνων**. Η επιλογή της θέσης θα αλλάξει οριστικά τον χαρακτήρα του χώρου, μεταλλάσσοντας αποφασιστικά τη σχέση του κτηρίου με την πόλη.

*Εργασίες καθαρισμού στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη στο
Σύνταγμα από το ΥΠΠΟΑ*

Η σύλληψη του χρέους απόδοσης τιμής στους άγνωστους πεσόντες των μαχών με τη συμβολική «ταφή» τους, ανάγεται στην κλασική Αθήνα. Στον αναλημματικό τοίχο του μνημείου έχουν χαραχθεί με κεφαλαία γράμματα οι φράσεις **«Ανδρών επιφανών πάσα γη τάφος»** και **«Μία κλίνη κενή φέρεται εστρωμένη των αφανών»**, που αποτελούν αποσπάσματα από τον επιτάφιο λόγο του Περικλή που εκφωνήθηκε το 430 π.Χ. για τους πρώτους νεκρούς του Πελοποννησιακού Πολέμου και καταγράφηκε από τον ιστορικό της αρχαιότητας, Θουκυδίδη.

Τα αποκαλυπτήρια του μνημείου του Αγνώστου Στρατιώτη έγιναν 25 Μαρτίου του 1932, στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων για την επέτειο της Ανεξαρτησίας. Δεν έτυχε θερμής υποδοχής. Το έργο προκάλεσε ποικίλα και αντιφατικά σχόλια στην κοινωνία και στον Τύπο της εποχής.

Το μνημείο ανεγέρθηκε σε αρχιτεκτονικά σχέδια του **αρχιτέκτονα Εμμανουήλ Λαζαρίδη**, ο οποίος είχε βραβευθεί σε σχετικό διαγωνισμό το 1926.

Η ανάγλυφη, όμως, παράσταση του πολεμιστή που τελικά κατασκευάζεται, δεν είναι εκείνη που αρχικά είχε προταθεί μέσω του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού. Λόγω διαφωνιών του Εμμανουήλ Λαζαρίδη με τον συνεργάτη του στον διαγωνισμό, γλύπτη Θωμά Θωμόπουλο, το έργο τελικά αναλαμβάνει ο Φωκίωνας Ρωκ σε συνεργασία με τον καθηγητή της γλυπτικής και διευθυντή τότε της ΑΣΚΤ Κ. Δημητριάδη, του οποίου υπήρξε βοηθός.

Το μνημείο δούλεψε στον λίθο ο **Ιταλός μαρμαρογλύπτης Marani** και τις ασπίδες που φιλοτέχνησε ο Κ. Δημητριάδης, σφυρηλάτησε στον ορείχαλκο ο καθηγητής της μεταλλοπλαστικής της Σιβιτανιδείου Σχολής, Χ. Δίβαρης μαζί με μαθητές του.

Η σημαντικότερη επέμβαση της πρότασης αφορά στην εκτεταμένη εκσκαφή στο

φυσικό πρανές που εκτείνεται μπροστά από το κτήριο για τη δημιουργία επίπεδης, σχεδόν, πλατείας στη στάθμη της λεωφόρου Αμαλίας. Η υψομετρική διαφορά που προκύπτει (7 μέτρα) δημιουργεί είδος τεχνητού βάθρου για το κτήριο, αλλοιώνοντας τη φυσική τοπογραφία στο σημείο εκείνο της πόλης.

Σήμερα, 89 χρόνια μετά, το μνημείο είναι πλέον απόλυτα ταυτισμένο με το κτήριο της Βουλής και την πλατεία Συντάγματος.